

DOROTHY DAY

(1897-1980)

Từ phá thai và khuynh tả tìm được ơn hoán cải

Nguyễn Thị Ngọc

Trong bài diễn văn trước Quốc Hội lưỡng viện Hoa Kỳ tại Thủ đô Washington ngày 24/9/2015, Đức Thánh Cha Phanxicô tuyên dương 4 nhân vật ưu tú của nước Mỹ gồm Tổng Thống Abraham Lincoln, mục sư đấu tranh cho nhân quyền Martin Luther King, vị linh mục tu sĩ chiêm niệm Thomas Merton, và nhà hoạt động xã hội Dorothy Day.

Dorothy Day là người phụ nữ Hoa Kỳ duy nhất trong số 4 người Mỹ được ĐTC Phanxicô vinh danh. Về Dorothy Day, Đức Thánh Cha khẳng định: “Một quốc gia được nhìn nhận là vĩ đại .... khi quốc gia ấy đấu tranh cho một nền công lý mạnh mẽ bảo vệ những người bị áp bức, như Dorothy Day đã làm không biết mệt mỏi.”

Không ít tín hữu Công Giáo Việt Nam hỏi Dorothy Day là ai? Người ta nghe biết một Dorothy Day phá thai, ly dị, đã từng xuống đường, ồn ào chống chiến tranh Việt Nam, nào có Dorothy có làm gì nổi bật trong Giáo Hội để đáng được Đức Giáo Hoàng tuyên dương?

Trong quyển *Treasury of Women Saints*, do NXB Servant Publications, Ann Arbor, Michigan, Hoa Kỳ, phát hành năm 1991, mở đầu câu truyện về bà Dorothy Day, tác giả Ronda De Sola Chervin viết: “Một số người Công giáo đã ngạc nhiên khi nghe Đức Hồng Y O’Connor của Tổng Giáo Phận New York

tuyên bố với báo chí ngay sau khi bà Dorothy Day từ trần vào năm 1980, rằng ngài sẽ bắt đầu tiến hành thủ tục điều tra xin phong thánh cho bà này.” Rồi tác giả đặt nghi vấn: “Tại sao ngạc nhiên? – Cho dầu bà ta có lẽ là người đàn bà Công giáo tiên phong trong sứ mạng ngôn sứ sau Mẹ Têrêsa thành Calcutta, quá khứ của bà cũng như quan điểm của phong trào do bà sáng lập vẫn còn gây quá nhiều tranh cãi!”

Thật vậy, người ta có thể liệt kê hàng loạt những điều gây tranh cãi từ bà Dorothy Day, như: Dorothy Day đã từng bỏ đạo Kitô (Anh Giáo), từng phá thai, từng ly dị, từng đi với cánh tả, thân cộng, vào tù ra khám vì hoạt động gây rối chống phá vận...

Những tranh cãi về con người và hoạt động của Dorothy Day đến nay vẫn còn, có lúc âm ỉ, có lúc ồn ào gay gắt. Đến nỗi, trong chuyến Tông du Hoa Kỳ từ 23 đến 27/9/2015, khi ĐTC Phanxicô vinh danh Dorothy Day, bầu khí tranh cãi hầu như có dấu hiệu tái phát tuy không ồn ào như trước đây.

Tư tưởng cấp tiến tả khuynh

Dorothy Day sinh tại Brooklyn, New York, ngày 08-11-1897. Dù xuất thân từ một gia đình Anh Giáo, được rửa tội và giáo dục theo Anh giáo, Dorothy Day tỏ ra chẳng có chút lòng đạo nào. Bởi lẽ thân phụ của Dorothy là một nhà báo vô thần, còn thân mẫu của Dorothy chỉ là thành viên Anh giáo trên danh nghĩa, chẳng mấy khi lai vãng tới thánh đường.

Từ khi còn là một sinh viên trường đại học Illinois tại Urbana (tiểu bang Illinois, Hoa Kỳ), Dorothy Day **đã bỏ đạo vì xem tôn giáo như là một cơ chế đang suy thoái**, nhất là về mặt đấu tranh xã hội.

Năm 1914, mới 17 tuổi, Dorothy Day gia nhập Đảng Xã Hội Cấp Tiến. Hai năm sau, cô bỏ học, trở về New York dân thân vào làng báo, viết bài cho nhiều tạp chí và nhật báo tả khuynh, như báo **Tiếng Gọi (The Call)**, báo **Quần Chúng (The Masses)**. Cô tham gia biểu tình tuần hành đòi quyền ứng cử cho phụ nữ, bị bắt tại Washington, DC, về tội cổ động chống chiến tranh và chống cưỡng bách tòng quân.

Bạn bè và cổ động viên của cô lúc bấy giờ phần nhiều là các đảng viên cộng sản, các thành phần vô chính phủ và một số trí thức thiên tả, nặng óc bài tôn giáo, coi tôn giáo là “thuốc phiện mê dân.”

Gia nhập Giáo Hội Công Giáo

Năm 1918, Dorothy Day làm y tá tại bệnh viện Kings County ở Brooklyn (New York) và rơi vào cạm bẫy ái tình với một người đàn ông lớn tuổi hơn cô nhiều. Cô mang thai với người đàn ông này. Nhưng tác giả cái bào thai là một người đàn ông đào hoa, đã quát ngựa truy phong, tìm tới hết người đàn bà này đến người phụ nữ khác khiến Dorothy đau khổ, thất vọng... rồi cô phá thai.

Vào thời gian này, Dorothy Day trở thành cây bút thường xuyên của tờ ***Người Giải Phóng (Liberator)***, tờ báo khuynh tả kế tục tờ ***Quần Chúng (The Masses)*** đã bị đình bản vì khuynh hướng thân cộng quá khích. Nhờ tiền bán quyển tiểu thuyết tự truyện ***The Eleventh Virgin (Người Trinh Nữ Thứ Mười Một)***, Dorothy Day mua được một ngôi nhà ở Staten Island, New York, và kết hôn với Forster Batterham qua một khế ước thông thường hơn là một hôn ước theo luật gia đình.

Cũng trong thời gian này, Dorothy Day lại có dịp kết thân với một vài cô bạn người Công giáo đức. Những người này luôn khuyến khích và giúp Dorothy đọc Kinh Thánh. Kinh Thánh bắt đầu cảm kích Dorothy khiến cô càng ngày càng thích đọc và thích cầu nguyện, trong khi chồng cô lại là một nhà thực vật học vô thần, cực lực chống báng tôn giáo.

Năm 1925, Dorothy Day có với Batterham một đứa con gái, đặt tên là *Tamar Teresa*. Qua tác động của bạn bè Công Giáo, Dorothy Day càng ngày càng hiểu và có cảm tình với đạo Công giáo. Thế là nàng quyết định đưa cháu Tamar Teresa rửa tội theo nghi thức Công Giáo tại một nhà thờ Công Giáo. Việc làm của Dorothy Day gây tức giận không ít cho ông chồng vô thần Batterham. Chỉ trong vòng một năm, hố chia rẽ về tôn giáo giữa hai người trở nên sâu rộng, khiến hai bên đi đến chỗ chia tay đầu Dorothy vẫn còn yêu Batterham.

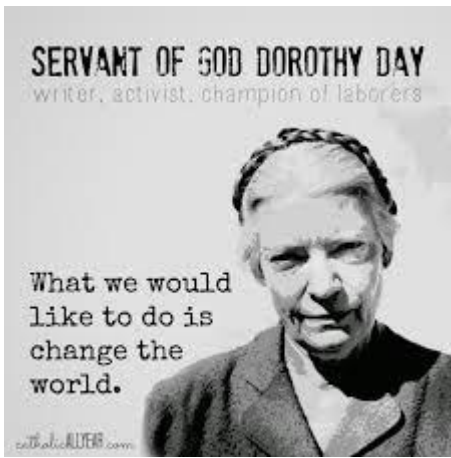
Năm 1927, một khúc ngoặt mới bắt đầu chuyên đổi đời sống và suy tư của Dorothy Day. Cô nhất quyết quay về với Thiên Chúa. Cô học đạo và xin gia nhập đạo Công Giáo. Việc trở lại của cô bị thiên hạ đàm tiếu không ít. Đám cánh tả cho rằng cô phản bội với lý tưởng xã hội “***vì người nghèo***” mà cô từng theo đuổi, đồng thời cũng gay gắt chỉ trích Giáo Hội không quan tâm tới người nghèo trong khi lẽ ra Giáo Hội phải là nơi dung thân của người nghèo bằng cách này hay cách khác.

Trước những lời chỉ trích, Dorothy không đáp trả hay phản ứng gì, mà chỉ lặng lẽ lui vào bóng tối sống cuộc sống cô đơn, lủi thủi nuôi con và âm thầm cầu nguyện, mong sao giữa đức tin của cô và lý tưởng dân thân cho công bằng xã hội của mình có được mỗi giao hảo và liên kết tốt đẹp. Quyển tự truyện ***The Long Loneliness (Chuỗi Dài Cô Đơn)*** của Dorothy Day phản ánh bước đầu nổi cô đơn của Dorothy từ bối cảnh này.

Cái nhìn của Dorothy Day về Giáo Hội Công Giáo

Dorothy Day xác nhận mình gia nhập đạo Công Giáo không phải do bị tác động bởi cái nhìn và cách hành xử của Giáo Hội Công Giáo về công bằng xã hội, không phải bởi cái nét phong phú trong phụng vụ Công Giáo, cũng không phải bởi gương lành gương sáng của những người trong đạo. Bà gia nhập đạo Công Giáo chỉ vì một lẽ duy nhất: Bà cảm thấy mối quan hệ mật thiết sâu xa kết hợp bà với Chúa Kitô và bà tin chắc rằng Giáo Hội Công Giáo là thân thể của Đức Kitô nơi trần thế. Bà viết “*Tôi yêu Giáo Hội vì Giáo Hội là phần hữu hình của Chúa Kitô, chứ không phải yêu Giáo Hội vì Giáo Hội, bởi lẽ Giáo Hội thường có những điều nên gương mù cho tôi. Romano Guardini nói rằng, Giáo Hội chính là cây Thập Giá Chúa chịu đóng đinh. Cho dầu người ta có bất mãn triền miên với Giáo Hội của mình đi nữa, không ai có thể tách rời Chúa Kitô khỏi Thập Giá của Người [nghĩa là tách rời Chúa Kitô ra khỏi Giáo Hội].*” (***The Long Loneliness***, 1955, trang 20).

Nơi khác, Dorothy Day nhận xét về Giáo Hội Công Giáo như sau: “*Khi tôi nhìn thấy Giáo Hội đứng về phía giới có quyền lực và lãng quên kẻ yếu đuối, và khi tôi thấy có vị giám mục sống xa hoa trong khi người nghèo không được ai màng tới, thậm chí bị hắt hủi, tôi biết là Chúa Kitô chịu sỉ nhục như đã một lần Người chịu sỉ nhục, tôi biết là Chúa Kitô bị đem đi giết, như đã một lần Người bị đem đi giết. Giáo Hội đâu phải chỉ thuộc về một số những nhà lãnh đạo quan liêu, mà còn thuộc về toàn thể mọi thành phần trong Hội Thánh, và nhất là thuộc về những đàn ông, đàn bà và trẻ em khiếm tốn nhất, những thành phần mà Chúa Giêsu Kitô muốn gặp gỡ và giúp đỡ. Tôi ngỡ ngàng – tôi choáng váng – khi tôi trông thấy có người Công Giáo dùng tôn giáo của mình như là thứ trang sức xã hội.*” (*The Long Loneliness*, trang 19).

Thay đổi đường hướng hoạt động

Một cuộc gặp gỡ hầu như là tiền định vào năm 1932 giữa Dorothy Day với một nhà triết học xã hội Công Giáo người Pháp tên là **Pierre Maurin** (về sau cũng gọi là Peter Maurin) đã xoay hướng tư tưởng hoạt động xã hội của Dorothy Day. Pierre Maurin thuyết phục Dorothy nhìn nhận rằng mọi bất ổn trên đời đều xuất phát từ việc người ta áp dụng những lý thuyết hay học thuyết hoàn toàn xa lạ với tinh thần Phúc Âm.

Đối với Maurin, từ chính trị đến kinh tế hay xã hội học chỉ khi nào bắt nguồn từ Phúc Âm thì mới thực sự phụng sự mọi người – nhất là người nghèo – một cách hữu hiệu. Pierre

Maurin đề nghị Dorothy Day xuất bản một nhật báo nhằm thúc đẩy tình đoàn kết giữa giới công nhân với nhau đồng thời cũng nhằm phê phán các hệ thống xã hội thối nát đương thời, nhìn qua lăng kính Phúc Âm. Thế là Dorothy Day cùng với Pierre Maurin đồng lòng sáng lập Phong Trào Lao Động Công Giáo (Catholic Worker Movement), một phong trào tông đồ giáo dân mà tôn chỉ là cổ võ hòa bình và vận động tự nguyện sống nghèo với người nghèo.

Phong Trào Lao Công

Phong Trào Lao Công (Phong trào Lao động Công giáo) do **Dorothy Day** và **Pierre Maurin** sáng lập năm 1933 và điều hành gần 50 năm là một nỗ lực vừa làm sáng tỏ vừa sống thật sự giới răn căn bản nhất của Phúc Âm là Giới Răn Tình Yêu. Bà hiểu rõ, nỗ lực ấy là một thách đố không phải chỉ tiềm ẩn trong các hoạt động bác ái cá nhân, mà còn cả trong giới chính trị. Đó là lý do khiến giới chính trị quyết liệt chống lại các lực lượng xã hội đang vùng lên hỗ trợ các đòi hỏi của đức ái.

Dorothy Day đại diện một hình thái chính trị thánh thiện mới – một đường hướng phụng sự Đức Kitô không những chỉ xuyên qua cầu nguyện và hy sinh mà còn xuyên qua tình liên đới với người nghèo cũng như hoạt động đấu tranh không mệt mỏi cho công lý và hòa bình.

Cuộc đấu tranh của Dorothy đã khiến nhiều người lại buộc chặt Dorothy Day vào quá khứ thiên tả của bà, lên án bà là cộng sản. Bà bị bắt lén, bị bắt bỏ tù và bị Sở Điều Tra Liên Bang (F.B.I.) liên tục theo dõi, gây khó khăn, bắt bớ, tù đày. Bà còn bị chỉ trích là bẻ cong đường hướng xã hội của Giáo Lý Công Giáo. Nhưng bà không hề cảm thấy khó chịu, thất vọng hay giận dữ với những cáo buộc trên. Bà luôn trung dẫn câu: “*Đầy tớ không hơn chủ nhà*” để ám chỉ mình là đầy tớ của Chúa Kitô.

Trong khi đó cũng không hiếm người thích tôn bà như một Jeanne d’Arc (nữ anh hùng nước Pháp) của thời đại. Bà coi việc tôn vinh như vậy là cách ngăn cản bà đương đầu với các thách đố của thời đại. Quả thực, không một ai ngoài Dorothy có thể hiểu rõ Dorothy đã phải trả giá đắt chừng nào cho ơn gọi của mình.

Dorothy Day quả quyết: “*Chẳng một cuộc cách mạng nào hay một đức tin nào có thể chiến thắng mà không trải qua đau khổ ê chề. Đối với tôi, Đức Kitô không thể được mua bằng những mảnh tiền 30 đồng bạc, mà phải được mua bằng máu của con tim.*”

Báo Lao Động Công Giáo

Pierre Maurin và Dorothy Day quyết định xuất bản một tờ báo có tên gọi là Báo Lao Động Công Giáo. Nó là một vũ khí vừa làm công tác thông tin vừa quảng bá chủ trương của Phong Trào Lao Công. Giống như những ngôn sứ thời đại, Maurin và Day không những chỉ quan tâm đến việc lên án bất công mà còn loan báo một trật tự xã hội mới, đặt trên nền tảng nhìn nhận Chúa Kitô nơi tha nhân, nơi các người lân cận của mỗi người.

Trong nỗ lực thực hành tôn chỉ đã rao truyền, hai nhân vật trên – Pierre Maurin và Dorothy Day đã biến trụ sở Lao Động Công Giáo thành “*Nhà Lạc Thiện*” nhằm cung cấp thực phẩm cho người nghèo, thuốc men cho người bệnh và nơi ăn chốn ở cho những kẻ không nhà, nạn nhân của cuộc Đại Khủng Hoảng thời ấy (1939).

Nhưng sứ điệp của Dorothy Day không dừng lại ở các hoạt động từ thiện mà thôi. Với cô, ý nghĩa Bài Giảng Trên Núi (Tám Mối Phúc Thật) của Đấng Cứu Thế phải được thâm nhập vào tận hang cùng ngõ hẻm của xã hội để dẫn dắt mọi người dân thân vào việc cố võ và thực hành các cuộc đấu tranh bất bạo động chống lại mọi áp bức và bất công xã hội.

Mặc kệ những chuỗi dài công kích từ mọi phía đang dồn trút lên đầu mình, Dorothy Day kiên trì bảo vệ vị trí đấu tranh cho hòa bình suốt thời kỳ Đệ Nhị Thế Chiến, rồi sau đó tham dự vào hàng loạt các chiến dịch tranh đấu cho nhân quyền và dân quyền chống lại Chiến Tranh Lạnh và chống cả mối đe dọa của chiến tranh nguyên tử.

Sau này, vào năm 1960, khi các cuộc xuống đường đấu tranh xã hội bắt đầu lan rộng, Dorothy Day được công luận nhìn nhận là chứng nhân kiến tạo hòa bình do việc bà xông xáo hoạt động giữa người nghèo và duy trì kỷ luật tôn giáo trong phụng vụ và cầu nguyện.

Dung hòa tư tưởng với đức tin

Điều khó hiểu nơi Dorothy Day là làm sao bà lại có khả năng kết hợp quan điểm xã hội cấp tiến của mình với một nền đạo đức có tính cách truyền thống và thậm chí bị cho là bảo thủ của phía Công Giáo mà bà đã gia nhập. Sự cam kết của bà trong việc tuân thủ đức nghèo khó, đức vâng và đức khiết tịnh cũng kiên vững không kém lời tuyên khấn của một nữ tu. Nhưng bà muốn thực hành các nhân đức ấy bên cạnh người nghèo ngay giữa một thế giới trần tục mất ổn định và mất trật tự đang đè nặng con người, hơn là lánh mình “*ăn náu*” trong chốn viện tu.

Vị thánh mà Dorothy mến chuộng nhất là Thánh nữ *Têrêsa thành Lisieux*, (Têrêsa Hải Đồng Giêsu), vị nữ tu Dòng kín mà “*con đường bé mọn*” với những công việc bình

thường hàng ngày đã giúp thánh hoá bản thân ngài cũng như giúp tăng cường Đức tin cho các nhà truyền giáo.

Nơi gương thánh nữ Têrêsa, Dorothy Day phác họa cho mình một nhãn quan về đức yêu người, là một nhân đức đòi hỏi bà phải cống hiến nhiều hơn nữa để làm sao cho đức mến có thể tạo được sự cân bằng trên thế giới này. Theo bà, bất cứ sự đau khổ nào người ta phải chịu vì tình yêu cũng đều phải giúp làm nhẹ đi gánh nặng của kẻ khác, bởi vì, theo bà, mâu nhiệm về các chi thể trong cùng một Thân thể của Đức Kitô đòi hỏi phải như vậy.

Trong khi tổng hợp việc thực hành đức bác ái với việc cổ võ cho công lý, Dorothy Day đại diện cho một loại thánh thiện không dễ gì được mọi người chấp nhận và tán thành, nhưng có lẽ đó là một loại thánh thiện đặc biệt thích hợp cho mọi thời đại.

Dorothy Day kêu gọi Giáo Hội hãy trở về với căn tính của mình là Mâu Nhiệm Tình Yêu. Cuộc sống của bà là một dụ ngôn sống động của thời đại. Dụ ngôn ấy dựa trên nền tảng mà bà gọi là “mâu nhiệm của người nghèo”. “Người nghèo chính là Chúa Giêsu. Và điều gì các bạn làm cho người nghèo thì chính là làm cho Chúa Giêsu vậy.”

Sự nghiệp của Dorothy Day sống mãi cùng với các tác phẩm của bà.

Dorothy Day viết 6 quyển sách và hơn 50 bài xã luận, tham luận có giá trị cũng như hàng trăm bài phóng sự xã hội trên báo chí, đặc biệt là 2 cuốn tự truyện ***The Long Loneliness (Chuỗi Dài Cô Đơn)*** và ***From Union Square to Rome (Từ Quảng trường Hiệp Nhất tới Rôma)***.

Riêng trong ***Chuỗi Dài Cô Đơn***, Dorothy Day xác quyết, chính trảng hạt Mâu Côi và việc ngấm Đàng Thánh Giá đã giúp bà vượt qua những thất vọng ê chề của cuộc sống cô đơn, đồng thời cũng giúp bà giàu nghị lực để đấu tranh cho công bằng xã hội.

Đọc các tác phẩm của Dorothy Day và nhìn thấy các việc bà làm, người ta càng thán phục công lao to lớn bà đã cống hiến cho công lý và hòa bình. Dorothy Day từng phát biểu:

“Chúng ta không thể đưa quần chúng đến với Kitô giáo nếu chúng ta không sống đời sống Kitô hữu” (Báo Lao Công CG tháng Năm 1970).

Riêng Phong trào Lao Công đã cống hiến một đường hướng xã hội Công Giáo lý tưởng, chẳng những gây được ảnh hưởng tốt đẹp cho các thành viên của Phong Trào mà còn tác động đến ý niệm về hòa bình mà Công Đồng Vatican II cổ võ sau này qua ***Hiến Chế Mục Vụ về Giáo Hội*** trong Thế giới Ngày nay (***Gaudium et Spes***). Trong tài liệu này, các Nghị Phụ Công Đồng lên tiếng cảnh báo rằng, mọi hành động chiến tranh “*chỉ nhằm đưa những kẻ tham chiến tới một sự man rợ còn khốc hại hơn*” (HCMV 79). “*Những hành động như thế phải được gắt gao lên án như tội ác đáng ghê tởm*” (HCMV 79). Lời lẽ của Hiến Chế nghe không khác gì lý luận và lập trường đấu tranh mà Dorothy Day hằng theo đuổi trước đó từ lâu và kéo dài suốt cuộc đời bà! Chẳng những vậy, Hiến Chế còn lên tiếng kêu gọi “*phải hết sức ca ngợi tinh thần can đảm của những người dám công khai chống đối lại những kẻ ra lệnh thi hành những tội ác nói trên*” (HCMV 79).

Tội nhân hay thánh nhân?

Khi Dorothy Day từ trần ngày 29-11-1980 vào tuổi 83, có người nhận xét bà “*là một khuôn mặt tạo nhiều ảnh hưởng nhất, gây nhiều phấn khởi và có ý nghĩa nhất*” trong lịch sử Công Giáo tại Hoa Kỳ. Đó là một nhận định ngoại lệ đối với một nhân vật không hề nắm giữ vai trò chính thức nào trong Giáo Hội – hơn nữa còn là một nhân vật mà các tư tưởng hầu như hoàn toàn bị khước từ hay bị chống đối.

Ngày 16-3-2000, tại Nhà Thờ Chánh Tòa Saint Patrick, thành phố New York, Đức Hồng Y O'Connor, Tổng Giám Mục New York, chính thức loan báo: “*Tôi rất lấy làm vui mừng báo tin, Tòa Thánh đã chấp nhận mở hồ sơ xét vụ án phong chân phúc và tuyên thánh cho Dorothy Day theo đề nghị của Tòa Tổng Giám mục New York. Với sự chấp nhận này, Giáo Hội cũng chính thức dành cho Dorothy Day danh hiệu Tôi Tớ Thiên Chúa (Servant of*

God). Đó là một hồng ân đối với Giáo hội tại New York mà cũng với Giáo Hội Hoàn Vũ.”

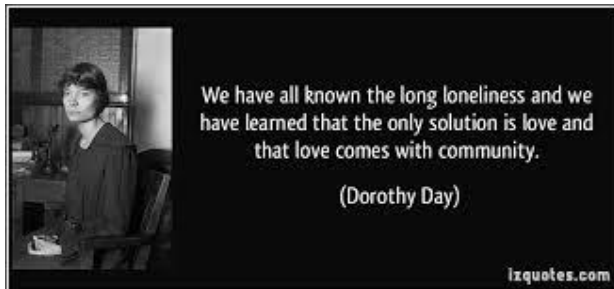
Đức Hồng Y O'Connor quả quyết: “Đời sống của Dorothy Day, kể cả việc bà phá thai, nói lên vô số điều cho phụ nữ ngày nay bởi vì đời sống ấy đã chứng minh hùng hồn rằng, một người đàn bà phạm tội nặng nề đường ấy vẫn có thể trở thành một phụ nữ thánh thiện, một phụ nữ xây dựng hòa bình.”

Về tội Dorothy Day phá thai, Đức Hồng Y O'Connor minh giải: “Chắc chắn, đời sống của bà [Dorothy Day] là một tấm gương cho mọi người trong thiên niên kỷ thứ ba cùng noi theo, nhưng đặc biệt là tấm gương cho những phụ nữ đã có lần phá thai hay đang nghĩ tới chuyện phá thai. Ai cũng biết việc Dorothy Day phá thai, nhưng bà phá thai trước khi gia nhập Công Giáo. Bà ân hận suốt đời vì hành động phá thai của mình. Từ một cuộc sống giống như thánh Augustinô trước khi trở lại, Dorothy Day cũng đã thành tâm thống hối và sau đó bà luôn kiên trì bênh vực cho sự sống con người...”

Đức Hồng Y O'Connor kết luận: “Tôi khẳng định, việc bà [Dorothy Day] phá thai sẽ không làm cản trở vụ án phong thánh bà, trái lại nó càng củng cố tiến trình vụ án vững chắc hơn.”

Biết đâu việc ĐTC Phanxicô tuyên dương Dorothy Day giữa Quốc Hội lưỡng viện Hoa Kỳ ngày 24/9/2015 là dấu chỉ bước tiến mới của Giáo Hội thuận lợi cho việc tuyên Chân phúc Dorothy Day.

Chúng ta cùng hiệp ý cầu nguyện để sự thánh thiện được tôn vinh.

Lời Này Cho Em

Quên sao được những lần em đến trại,
Thăm nuôi anh từng lon thít túi đường.
Em thức dậy từ trời sáng tinh sương,
Xe dăm chuyến mới tới trường cải tạo.
Lần đầu tiên gặp anh em thấy lạ,
Dáng bơ phờ và gầy yếu xanh xao.
Em cắn môi, riềm nước mắt tuông trào.
Anh đau xót ghe tim mình rướm máu.
Thời gian ấy tình em càng quý báu,
Thăm nuôi chồng và dạy dỗ con thơ.
Tảo tần sớm hôm kiên nhẫn đợi chờ.
Được ra trại về gia đình đoàn tụ.
Em vất vả ngôn từ nào cho đủ
Tình em như biển rộng sông dài.
Dù cuộc đời có những lúc bi ai
Nhưng ta vẫn thiên trường vĩnh cửu
Anh nhớ mãi một chiều rời Xuân Lộc
Trời mưa lạnh buốt giá thịt da.
Nhìn thấy em trong dáng ngọc ngà
Như nàng tiên một thời anh mơ mộng
Hơn sáu mươi năm mình chung sống.
Em hiền hòa, đôn hậu, trọng nghĩa nhân.
Vợ chồng ta đôi lúc thặng trầm
Luôn giữ mãi trong tim một hình bóng
Có những đêm trầm tư lắng đọng
Thương em nhiều em có hiểu hay không?

Nguyễn Đức Khổng